

[Krag.]

sige alle andre end disse meget betydende: Finanslov, Tillægsbevillingslov, midlertidig Bevillingslov, Statslaanslove o. s. v. — alle andre Lovforslag og Forslag til Beslutning skal, for saa vidt ikke andet maatte være bestemt i Grundloven, forelægges for Rigsdagens Ting. Da jeg læste denne Paragraf i det færdigtrykte Forslag, der findes i Slutningen af Betænkningen, var min første Tanke denne: Er det Mening, at vi her skal ind paa den svenske Fremgangsmaade, at et Lovforslag skal fremsættes samtidig i begge Kamre? Jeg syntes jo nok, jeg havde en dunkel Erindring om, at en saadan Tanke egentlig ikke havde været fremme under Forhandlingerne, men det vilde i hvert Fald være en naturlig Forstaaelse af dette Ordvalg.

Men saa ser jeg efter i de Paragraffen ledsagende Bemærkninger, og saa ser jeg, at det er slet ikke Mening. Det siges der udtrykkeligt, at Ordene: forelægges for Tingene eller for begge Ting, vil sige, at Lovforslag og Forslag til Beslutning skal forelægges for et af Tingene. Jeg synes, det er et meget uheldigt Ordvalg, for man maa jo ikke glemme, at den, der staar med Grundloven ad Aare, hvis dette Forslag nu bliver vedtaget — hvad jeg altsaa ikke tror, det gør, men det er en Sag for sig —, har jo ikke det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Bemærkninger i den anden Haand, saaledes at han kan læse, at dette ikke betyder, at Forslagene skal fremsættes i begge Ting, men kun i det ene af dem. Jeg synes, som sagt, det er et meget uheldigt Ordvalg.

Men saa kommer der noget, som virkelig har sat mig graa Haar i Hovedet .. (Munterhed) . . . flere, end jeg har tilbage nu. For der staar nemlig en Parentes, hvori der siges: „Rigsdagsbeslutninger i begge Ting“. Hvad vil det sige? Forslag til Beslutninger skal fremsættes i begge Ting, hvilket vil sige i et af Tingene, og dernæst: Rigsdagsbeslutninger i begge Ting. Det er sandelig ikke let at komme til det Resultat, at man gennem disse Forklaringer har fjernet Taager — jeg synes snarere, at man har pustet dem ud over Forslaget. Jeg kan ikke se, at der i selve Grundlovsteksten er angivet noget som helst, som kan være gældende for Forslag til Beslutninger, som ikke ogsaa er gældende for almindelige Lov-

forslag. Er det da ikke Mening — saaledes har jeg i alt Fald forstaaet det —, at Forslag til Rigsdagsbeslutninger skal forelægges i Den Forenede Rigsdag, i hvert Fald hvis saadanne Forslag er af politisk Karakter? Eller er det maaske Mening, at der med Hensyn til Behandlingsmaaden skal skelnes mellem de Beslutninger af Rigsdagen, som er af rent saglig Natur, og dem, som tager indrepolitisk Sigte? Hvis det er Mening, er jeg bange for, at man kører ud i en Blindgyde, for hvor er Grænsen? Hvornaar træder det politiske Element ind i Behandlingen af en Sag, og hvornaar holdes det klarligen ude? Meningerne derom vil, tror jeg, til alle Tider og over for alle, i hvert Fald betydende, Forslag være højst delte.

Og hvis denne Parentes skulde betyde, at en Rigsdagsmand, som ønsker at stille et Forslag til Beslutning af rent saglig Karakter, skal sørge for, at Forslaget kommer frem i begge Ting, ja, saa synes det mig rigtignok, at man stiller ham en Opgave, som det for manges Vedkommende sikkert vil blive umuligt at løse, for det kan meget vel tænkes, at der er Medlemmer i denne Sal, som ingen Meningsfæller har i Salen i den anden Ende af Bygningen. Det er dog tænkeligt; selv om f. Eks. nu Kommunerne her i Tinget, hvad de forventer, faar en vis Fremgang ved det kommende Rigsdagsvalg, er det dog ikke givet, at de faar en Repræsentant valgt paa Rigslisten. Der er, saa vidt jeg erindrer, i Valgloven en Bestemmelse om, at enhver Kandidat skal afgive Erklæring om, hvilken af de opstillede Lister til Rigstinget han agter at støtte, og mon det ikke, til Trods for at den højtærede Statsminister jævnlige stikker Knytneven under Næsen paa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og hans Frierbreve rives i Stykker og kommer i Papirkurven — mon saa alligevel ikke det ærede Medlems Stemning — det synes jeg kunde mærkes i nogen Maade gennem den Tale, det ærede Medlem holdt her i Dag — over for Socialdemokratiet skulde være en saadan, at det, ligesom det nu har vist sig at være gaaet i Sønderjylland, hvor det ærede Medlem ikke vilde støtte Bondepartiet og Venstre, men vil støtte Socialdemokratiet, vil gaa saadan, at de Kandidater, der opstilles af Kommunerne ude over Landet,